

DE VOORGESCHIEDENIS. Hoe we op het idee kwamen? Ja eigenlijk door de extra training, die we in het vorige seizoen aan een aantal jongeren gegeven hebben. Het plan om eens enkele dagen op stap te gaan is al heel oud, maar kon tenminste zo lang als ik leef, nooit tot uitvoering komen. Ik herinner me nog plannen voor een toer naar Vlaanderen, een tocht naar de Gelderse Achterhoek en onderhandelingen met een vereniging in Maastricht om daar een Pinksterweekend te houden. Al deze plannen en ook zelfs veel bescheidener, zoals 't deelnemen aan óéndaagse seriewedstrijden konden geen doorgang vinden wegens gebrek aan deelname. Toen dan die extra-training enige tijd aan de gang was en de aspirantcommissie beslissen moest, of deze training z'n had, werd er over de deelnemers nog wat na gereddeld: U kunt dat, Jantje leert het wel wat is Pietje vooruitgegaan, enz. en toen kwamen we tot de conclusie, dat er uit dat stel wel een behoorlijke ploeg was samen te stellen en dat we dan eens moesten proberen met die ploeg er op uit te trekken. Zo werd besloten; met de in aanmerking komende jongelui werd op een koude sneeuw- en ijs-Zondag een bijeenkomst belegd in de kelder van Vléra. Vol geestdrift werd daar het plan ontvangen. Besloten werd te trachten naar Breda te gaan. Dit was de eerste teleurstelling, de club aldaar was opgeheven. Toen geschreven naar Hoosendaal, ook dat liet op niets uit; groot was de teleurstelling en tengevolge van de talrijke sneeuw- en ijsdagen eiste de verdere competitie nog zoveel Zondag op, dat het vaststond, ook al in verband met het gesloten seizoen, dat er dit voorjaar niets van kon komen.

HET PLAN. Toen kwam het grote plan op; laten we proberen een week van onze remercioactie met z'n allen op stap te gaan. "Na, dan moet jij maar weer eens schrijven", zei Wim. "want ik heb er geen geluk mee". En dat kwam voor elkaar. Zo kwamen we via de kommis van Breda, de afdelingscommissie van Hoosendaal op de Dwingeloose heide terecht. Toen was alles nog niet met de toestemming van Rod Wit om ons te ontvangen, voor elkaar. Het wedstrijd spelen tegen diverse ploegen uit de omstreken was toch het hoofd-programmapunt. Diverse brieven gingen de deur uit en alles was prachtig geregeld. Daar kwam de fietsenordering en zette alles weer op losse schreeven. De moed werd echter niet opgegeven; een nieuwe stroom brieven werd Drenthe ingestuurd en weer kwam het voor elkaar. De andere clubs zouden ons in Dwingeloo komen opzoeken. Dit was wat aan de tocht voorafging. Simpel om zo te lezen, maar het heeft mij wat hoofdbrekens gekoost. En nu de tocht zelf van andere verslaggevers. Maarten.

ZONDAG 16 AUGUSTUS. En zo liep dan Zondagochtend ongeveer half vijf de wekker af ten teken, dat de tocht een aanvang ging nemen. Met een slaapdronken gezicht tolde je je bed uit om vervolgens in smeltreinvahrt te wassen, kleden, nog wat inpakken en dan naar het eindpunt van lijn 6. In je opgewondenheid merk je niet eens, dat de regen kletterend tegen de ruiten speelt, totdat een van je huisgenoten deze hartroerende ontdekking doet. Je springt haast uit je bed van woede. slaakt enige ongepaste uitdrukkingen, maar desondanks ga je vol goed op stap. Als je buiten komt is het gelukkig al weer wat droog en een optimist verklaarde zelfs "dat hij de zon zag schijnen". Ik vermoed, dat hij boter op zijn gebied hoofdje had. Hoe dan ook, na een tramrit van ongeveer 1 uur stonden wij om klokslag half 7 op het station. Hier werden wij door een grote schare D.H. lingen (5) uitgeleide gedaan. Terwijl het D.H. fanfarecomps in dansmuziekstijl het clublied uitbracht, zette de trein zich onder "doode" stilte in beweging. De reis zelf, ja, daar valt niet veel van te vertellen, alleen dat wij de gehele weg konden zitten en dat het hoe langer hoe harder begon te regenen. Maar D.H. gaf geen krimp en ten slotte bereikten wij het eerste Drentse plaatsje Moppel, waar wij door 2 leden van U.D.I., een korfbalvereniging uit Havelte, verwelkomd werden. Daar er geen bussen reden, hadden wij een wandeling van 2 uur voor de boeg. Gelukkig echter hadden zij het lumineuze idee gehad ons in een boerenwagen af te halen. Jammer genoeg bleef ook hier de regen voortdurend neersuisen, zodat wij aardig dorwoekt in Havelte aankwamen. We werden hier echter met warme koffie (echte + volle melk + goede suiker) ontvangen, zodat de warmte en de stemming spoedig weer steeg. Tevens werd de meegebrachte voorraad achterovergeslagen. De piano kreeg een waar trommelvuur te verduren, daar er niet alleen quatre-mains, maar zelfs aïz- en huit-mains op gespeeld(?) werd. 's-Middags kwam ons korfbalveld weer boven en ondanks het regende (het begon taai of liever gezegd nat te worden met al die regen) begannen we ons te verkleden om met de Haveltenaren de strijd aan te binden. Eers echter moest het veld met nog wat zand bespeelbaar gemaakt worden en bovendien werd door een speciaal daartoe in het leven geroepen ophaaldienst de uitwerpselen der wilde Drentse dieren, in casu schapen, opgehaald. Na al deze beslommeringen kon de match een aanvang nemen. Over de wedstrijd het volgende: Na ongeveer 10 minuten spelen wist U.D.I. met een aardige bal de leiding te nemen, maar niet lang daarna maakte Wim de W. de stand weer gelijk. Na de wisseling nam UDI wederom de leiding en hierna kwam de rust, waarin we echte thee te "slobberen" kregen. Dit smaakte als koek op de bon, het is wel heel onlogisch, geloof ik, maar het is toch zo. In de tweede helft vergrootte UDI de voorsprong zelfs tot 3-1. Dit wordons te bar en spoedig was het door 2 doelpunten van Leny 3-3. Binnen 10 min. wist Riek B. ons aan een 5-3 voorsprong te helpen en hiertoe was ons kruis verschoten. UDI maakte nog 1 tegenpunt en on-

der adembenemende spanning blies de scheidsrochter inrukken, zodat wij de eerste wedstrijd met 5-4 wonnen. Na afloop reikte Maarten met enkele toepasselijke woorden de 2 prijzen uit, die onze tegenstanders zeer op prijs stelden. Het was ondertussen al haast 6 uur geworden en groot was onze verrassing, toen wij de tafel in het café al heerlijk gedekt zagen staan. Wij konden alzo onmiddellijk aanvallen, hetgeen dan ook met leeuwengebrul geschiedde. Het menue luidde als volgt: soep (klaar vet) vooraf, dan aardappels (enorme schalen vol) met rode kool en heerlijke jus, tot besluit een appel en een peer. Met bukken zo rond als een biljardbal stonden wij van tafel op. Het volgende punt, wat op het programma stond, was een gemeenschappelijke wandeling met de UDI leden. Bezocht werden o.m. de heide, afgravingen, humebedden en bossen, zodat het al cardig donker was, toen wij weer in ons café terugkwamen. En hier bleven wij tot 11 uur de boel op zijn kop zetten, waarna wij gesplitst werden. De meisjes gingen met hun diverse "kostjuffrouwen mee, terwijl de jongens hun hoeschuur gingen opzoeken. Wat hieraan vooraf ging en wat 's-nachts plaats vond is niet voor publiciteit vatbaar, zodat mijn taak hiermede als geëindigd beschouwd kan worden.

MAANDAG, ochtend 7 uur. In de schuur een glas en gespetter van je welste. 5 heren zijn reeds uit de veeren, die in dit geval van stroo gemaakt waren. Het was fris en het had flink gedauid. 2 heren waren nog in dromenland. De andere 5 gingen een flinke wandeling maken, die de eetlust opwekte. De natuur was 's-morgens op zijn mooist. Toen wij terugkwamen gingen we eens uitzoeken, hoeveel brood we konden kopen. In een winkel werden 2 grote broden gehaald en deze werden in het café in stukken verdeeld. Ieder kreeg 5 dikke boterhammen met jam of kunsthoning besmeerd. Deze werden onder het genot van een glas volle melk verorberd. Ondertussen waren de eerste dames ook verschenen. Nu werden eerst even een paar emmers aardappelen geschild, waarbij verschillende sterren in die kunst ontdekt werden. Tegen elfen was het hele stel weer bij elkaar en na het genot van een kop koffie gingen we een wandeling maken in gezelschap van de heren Tuin naar Overclinge. Toen wij teruggekeerd waren, werden eerst de rugzakken en koffers gepakt en ondertussen werd het middagmaal bereid. Om half 1 werd aangevangen. Grote hoeveelheden aardappels werden naar binnen gewerkt met behulp van sla en gemalen humebedden. Na de aardappels verscheen een bord heerlijke gortepap op tafel. Hierna vertrokken we goedgevuld naar de bushalte. Hier ontmoetten wij nog een scheidsrechter uit het Haagje, wiens metgezel met veel vakkundigheid een foto van ons zou maken. Hij haalde het verkeerde handletje over en de foto was nog niet genomen. De bus arriveerde en wij werkten ons met de bagage naar binnen in de propvolle bus. We konden er nog net in. Verschillende moesten in elkaar gehurkt staan en zitten. In Diever werd de kermis nog gepasseerd. Om half 3 kwamen we in Dwingelo aan. Eerst werd er thee gedronken in café Mulder, waar we door een paar bestuursleden van Rood Wit ontvangen werden. Hierna werden jongens en meisjes over de verschillende kwartieren verdeeld en de bagage werd hier reeds heen gesleept. We waren over een tamelijk groot gebied verdeeld. De eerste zat op een afstand van 6 Km. van Dwingelo. 's-avonds om een uur of half 8 kwamen we weer bij elkaar. De meesten konden niet meer lopen van wege het vele eten. Om 8 uur begon de wedstrijd, die op de Brink gespeeld werd onder het oog van het hele dorp. De onzen waren ver in de meerderheid. Riek maakte spoedig een doelpunt, even daarna maakte RW gelijk. De 2e aanval had veel pech en schoot slecht. Joop maakte er 2-1 van. Met rust was de stand nog steeds zo. Na rust maakte Leen er 3-1 van. Eén keer rolde de bal in de vijver van de Brink. Een van de Rood Witters spoonde een staaltje van korfbal-enthousiasme en liep het water in om de bal op te halen. Het begon al flink donker te worden en de vleermuizen fladderden over het veld. Conny bracht de stand op 5-1. Een kwartier voor het officiële einde werd afgefloten, omdat niemand meer iets zag. Verheugd maar warm werd de terugtocht naar huis aanvaard. Na een korte bijeenkomst bij Mulder ging ieder naar zijn kwartier en zo was ook deze tweede dag weer ten einde.

DINSDAG. 's-Morgens vroeg, heldere hemel, prachtig weer. Ofschoon we ons voorgenomen hadden, om met den boer mee te gaan melken, draaiden we ons om 6 uur nog eens lekker om, om tot 7 uur te blijven slapen. Om dien tijd stapeten we uit ons bed en gingen ons onder de pomp wassen. Daarna ontbijten. Het ontbijt hier is gewoonweg AF. Je krijgt hier allerlei eten, waarvan je in de stad niet eens meer weet, dat het bestaat. Maar laat ik het niet over eten hebben. Om half 10 zouden we verzamelen aan het "Hoofdkwartier" (d.i. het café, waar Maarten ingekwartierd was). Maar het was al over tien, toen we vertrokken voor een tocht naar de bossen. Het was erg warm en toen we dan ook een eindje in het bos waren, zijn we op ons doolie gemak gaan zitten, de luien lagen natuurlijk languit. Maar dat stilzitten valt toch ook niet mee en een van de jongens vond het nodig om z'n luis ledematen wat te oefenen. Zodoende kregen we een gratis voorstelling van een slingeraar, want bovengenoemd persoon deed alle mogelijke moeite om in een boom te klimmen. Tot slot hebben we nog wat gebald, d.w.z. we moesten proberen zoveel mogelijk treffers te maken op een dikke boom. (Ieder 10 worpen). Eén van de heren vond de boom te dik, maar hij zag toch geen kans om meer dan 1 x de boom te raken. Toen de balpartij ten einde was, zijn we rustig naar huisgewandeld. 's-middags zijn we in verschillende clubjes uitgegaan. We hadden, wat je noemt, een vrije middag. Een paar gingen lopen, een ander bleef thuis en 2 meisjes hadden

zo'n trek in ijs, (wat je in die dorpen niet ziet), dat ze naar Beilen zijn ge-
 fietst (ca. 16 KM.) om daar tot de conclusie te komen, dat zelfs in die "stad"
 geen ijs te krijgen is. Ze hebben zich toen maar tevreden gesteld met "ranja met
 spuit" (geen surrogaat!!). Na het avondeten zijn we met een auto, die oorspronke-
 lijk voor vee bestemd was, naar Hogersmilde gegaan, om daar een "Korfbal" wed-
 strijd te spelen tegen de vereniging "Dubbel Zes". De heenreis was erg rustig,
 alleen werd je aardig door elkaar geschud vanwege de kuilen in de weg. Bij een
 café in Hogersmilde werd halt gehouden om degene, die zich nog moest verkleden
 daartoe in de gelegenheid te stellen. Na dit kleine intermezzo gingen we over
 een pad vol kuilen en modderplassen naar het veld. Dit was een mooi grasveld,
 midden in de hei gelegen. Er gingen stemmen op, om ieder wat hei mee te nemen
 en dat op ons veld aan de Escampaan te planten. Ook was er in de nabijheid van
 het veld een smal laantje met bomen en struikgewas. Verschillende waren van me-
 ning, dat als er bij ons veld zo'n laantje was, er veel meer leden naar het veld
 zouden komen, maar dan niet om te korfballen. Na een tijd "geduldig" gewacht te
 hebben (hier in Drente begint men altijd ca. 1/2 uur te laat) floot de scheids-
 rechter ons in 't veld. (Hij blaast, zeggen ze hier.)

DIE HAGHE-DUBBEL ZES. Onder buitengewoon warm weer werden we met een auto af-
 gehaald en naar Hooger Smilde gebracht, waar we omstreeks half 8 aankwamen. Het
 veld was prachtig gelegen tussen de heide, maar bijzonder glad, zoals we later
 merkten. We hadden, zoals tot nog toe bij elke wedstrijd 1/2 uur vertraging. Eindelijk
 werd begonnen. Na een kwartiertje spelen wisten we hoe die lui "speelden". Het
 was geen spelen maar vechten. Ze schoten onder de armen door, sloegen de bal
 uit de handen, enz. In het kort: het leek op rugby. Het gevolg was, dat we ons
 spel niet konden ontplooiën. Na een half uur "spelen" hadden ze ook een 2-0
 voorsprong behaald. Doch het was weer Maarten, die de stand met mooie ballen ge-
 gelijk maakte. De laatste bal vond het publiek zeker niet naar de zin, want er heer-
 ste een doodse stilte. Maar het was een echt doelpunt. Een poosje later ver-
 grootte D.Z. de stand, maar R etje maakte weer gelijk. Maar zoals gewoonlijk (3-3)
 namen we weer een voorsprong door toedoen van Wim de W. Maar nu ging Dubbel Zes
 zo aan het beuken en slaan, dat het geen spel meer was. Het was dan ook geen won-
 der, dat zij weer gelijk maakten. Daarna begonnen ze weer een offensief en namen
 met een minder mooie bal de leiding (5-4). Na deze "spannende" wedstrijd gingen
 we thee drinken. Na een zeer duidelijke rede, welke waarschijnlijk door de tegen-
 partij niet begrepen werd, antwoordde de aanvoerder van D.Z. en bedankte ons
 voor de prettige wedstrijd. De thee was weer buitengewoon. De terugreis werd weer
 even vrolijk aanvaard als de heenreis. Maar deze wedstrijd is voor ons niet licht
 te vergeten, daar er óón net doelpunt door D.Z. gemaakt was en bovendien ieder
 een lichtelijke kneuzing kreeg.

WOENSDAG. Na het alledaagse gewoonlyke opstraan en het loervloedige maal met
 vollemelk ging ik kalveren voeren en de varkens. Na nog wat op de boerderij
 rondgehangen te hebben, toog ik vroeg op weg om op tijd in onze stamkroeg te ko-
 men. Ik kwam precies op tijd, maar de dames kwamen met Drentse half uren telaar.
 Na wat gepraat over de route, zou Tini als vrouwelijke gids fungeren. Na ca. 5 mi-
 nuten lopen bereikte we een snoepwinkel, waar de dames een aardig tijdje zoek-
 brachten en de heren rustig bleven wachten. Maar ons wachten werd dit keer be-
 loond, want zekwamen metpeppermint en chocoladerepen terug. Nu kregen we te horen
 dat ze de repen op de suikerwerkbon kregen en enkele jongens namen een run op
 dat winkeltje. Maar binnen een geduchte toegenslag, die ons diep schokte, want Wim
 de W. kreeg chocoladerepen omdat hij een chocoladebon had en wij kregen de bood-
 schap, dat ze te veel repen verkocht hadden en niet meer op een suikerwerkbon
 deze verkochten. Diep gekrenkt gingen we terug naar de nog steeds wachtende
 ploeg. Waar we getroost werden door de meisjes, die ons pepermint gaven. Wij gin-
 gen nu weer verder, gebukt onder de gloeiende stralen der zon en kregen de kost
 huizen van Conny, Truus, Jo en Joop te zien. Na wat verder gdopen te hebben, wer-
 den we door Roel zijn P ingehaald met familieaanhang. Na enig gepraat werd beslo-
 ten, dat deze met ons mee zou gaan om krenten te eten, dus vroegen we aan Tini,
 hoe we verder moesten gaan. Maar deze beweerde heel verontwaardigd, dat ze de
 weg niet wist, omdat ze gisteren een anderen weg hadden genomen. Toen zochten we
 de weg zelf verdet, vonden de krentenbossen gemakkelijk, maar de krenten niet, die
 efg schaars waren, zodat we Joop leider van de distributiedienst maakten. Na nog
 een foto genomen te hebben, aanvaardden we de terugtocht, waar we weer afscheid
 namen van Roel zijn Papapdie op de fiets vooruit ging naar onze stamkroeg. Na een
 fikse wandeling werd ieder weer bij zijn eigen kosthuis afgezet, tot wij de stam-
 kroeg bereikt hadden. De rest ging, op een paar na, die hun brood bij zich hadden
 verder door naar hun kosthuizen, waar we weer onze overvloedige maaltijden kren-
 gen. Tegen een uur of 2 kwamen ze dik egetenyworal Wim de W., die zelfs 2 stoe-
 len nodig had, binnenstappen. Om half 3 hadden we er 11 bij elkaar, de anderen ble-
 ven op het veld helpen met het binnenhalen van de rogge. Maarten en Joop gin-
 gen nu als afgezanten naar het Raadhuis om vergunning te vragen voor het be-
 zichtig en van de toren van Dwingeho. Bij het raadhuis gingen we netjes naar de
 hoofd-in gang het bordes op, maar gingen er even leuk weer af, omdat de ingang
 door een deur aan de achterkant was. Ze lieten ons daar kalm wachten, totdat er
 eindelijk een zo vriendelijk was ons te helpen en tevens aanbood ons het raad-
 huis te laten zien, wat we natuurlijk niet afzwoegen. Dit was pas een paar jaar
 oud en de moeite van het bezichtigen waard. Alles was bijna als van blank eiken-

hout en de ramen waren versierd door glasschilderkunst. Na hier onze ogen goed de kost gegeven te hebben, gingen we naar onze stamkroeg, waar we de sleutel kregen van de toren. Na wat geharnas ging de deurnopen, een steile ladder voorde ons naar boven. Hier moesten we door een vierkant gat, waar Tini zich met moeite doorworstelde. We bevonden ons bij het uurwerk van de klok. We klommen nog wat hoger en bereikten een kleine ruimte, waarin 6 luiken, die werden open gemaakt en waarna we den prachtig vergezicht hadden, hetgeen fotografieren aan het werk zette. De heren konden van het schoons nog niet scheiden, de dames wel en die gingen maar vast naar beneden, waar Truus de sleutel vond, die Maarten daar had neergelagd. We hadden het te laat in de gaten, want toen we beneden kwamen was de deur gesloten. Met allerlei list trachtten we uit de toren te komen, wat bijna gelukte als Piet maar niet te vlug was geweest. De zon scheen door een raam en scheen precies op de arme zondaars, zodat we ze konden fotografieren. Doordat Truus en Lenie veraad ploegden, kwamen we gelukkig vrij. Maarten was zelfs zo blij dat hij op limonade fuisde. Tegen half 6 ging ieder weer naar zijn kosthuis om tegen half 8 verzadigd terug te komen. Dit keer begon de wedstrijd niet zo laat, daar Wim de W. nu als scheidsrechter fungeerde. Om kwart voor 8 begonnen we tegen Moedig Voorwaarts. Het was nog al warm, maar toch hebben we ons goed gevoeld al verloren we met 9-1. Dit was tot nog toe de prettigste en sportiefste wedstrijd. Na de uitgooi ging het in een flink tempo, maar we konden niet verhinderen, dat al gauw een puntje werd gemaakt door M.V. We vochten hard, maar toch ging de rust met 5-0 achterstand in. In de rust zorgden wij dat er drie was, want wij waren gastheren van Moedig Voorwaarts dat uit Wapsterveen kwam. Na rust kwamen we wat meer in actie, want de verdediging wist de bal wat beter weg te werken, maar de aanval had geen succes. Vlak voor het eind stonden we met 9-0 achter, tot Leen ineens kwam opzetten, en na eerst een misser de bal er toch nog wist in te krijgen. Na nog wat ploeteren floot Wim het einde. We waren erg moe en gingen ook vlug naar huis, maar van slapen kwam niet erg veel want een onweersbui hield ons lang wakker. Dit was het einde van deze dag die weer zeer geëlaagd was.

DONDERDAG. Een Drentr Die Haghe wandeltocht. Reeds vroeg in de morgen om 6 uur werd ik wakker. Vlug keek ik door het venster naar de lucht. Deze was enigszins bewolkt maar toch scheen de zon. Dat stelde mij gerust, want een wandeltocht in de regen stond ons niet erg aan. Na nog een uurtje in bed gelegen te hebben ging ik mij aan de pomp wassen, daarna aankleden en eten. Om 10 voor 9 werd ik afgehaald door een clubgenoot om samen naar de afgesproken verzamelplaats te wandelen. Eerst gingen we langs boerderijen, waar we de boeren en boerinnen druk bezig zagen met het binnenhalen van rogge. Na 25 minuten gelopen te hebben, kwamen we op de afgesproken verzamelplaats, waar we precies op tijd waren. Maar er was nog geen D.H. lid te zien. Er stond een soort bankje, waar we maar op zijn gaan zitten. Na verloop van 20 minuten zagen we in de verte enige zwarte stippen. Het bleek, dat de luitjes het waren! Eerst een gebrom van goeden morgen en mooi weer, ontstonden er nog enige woorden, dat de tocht te groot was. U zult wel denken, zijn dat D.H. leden. Maar van de hele week wandelen en 's-avonds sporten, wordt je heus wel moe. Dus werd de tocht wat ingekort en gestart. We kwamen langs mooie bospaden en koken onze ogen uit naar de schone Drentse natuur. Enkelien begonnen na een uurtje gelopen te hebben te klagen over moeheid, honger en dorst. Nu dan moest er wat gerust worden. Dit gebeurde ook eenieder een af wat van zijn lunch op, die er bij allen goed uitzag. Daarna werd de wandeling weer voortgezet langs bos en heide. Tot we op een mooie plek kwamen, waar een mooi natuur-reservaat was. Daar werden alle boterhammen genuttigd en de meesten strekten zich uit om eens lekker in de zon te bakken. Ik geloof, dat enkelen zelfs een tukje gedaan hebben. De omgeving was daar prachtig, we konden haast niet van de schone plek scheiden, maar het moest toch, wilden we op tijd thuis zijn. Weer liepen we door prachtige bossen, maar iedereen werd moe, behalve onze 2 gidson die moedig de pas erin hielden. Ongeveer 2 Km. voor onze stamplaats vielden we druppels regen, die steeds groter werden en overgingen in een stortbui. Haastig zochten we een schuilplaats op in de vorm van een afdakje van een boerderij, toen hield de regen op en we waagden ons er doorheen, maar zo stortregende het weer en we vlogen een winkel binnen, waar we nauwelijks allemaal inkonden. Daar stonden we niet lang, want we hadden dorst en reidden naar de overkant een boerencafé binnen, waar we onze dorst lesten. Verder verliep deze dag nog prettig want 's-avond was het prachtig weer en ieder vermaakte zich op zijn manier.

VRIJDAG. Na het ontbijt vermelden we om half 10 bij Café Mulder om gezamenlijk de Zuivelfabriek van Dwingeloo te gaan bezichtigen. We werden rondgeleid door den Directeur, die ons de verschillende afdelingen liet zien. Bij een afdeling, waar room in grote bakken stond, wochten we ieder een likje nemen op onze vinger. Ik trok later mijn haren uit mijn hoofd, dan spijt, dat ik mijn hele hand er niet in gestoken had. Geweldige hoeveelheden boter werden uit de machines gehaald en in houten tonnetjes gedaan. Vervolgens werden ze gewogen en van een rijksmerk voor zien. Weer ergens anders werd kaas gemaakt, die den in verschillende vormen werd gedaan en zodoende het aanzien kregen van Edammer en Goudse kazen. Ook hier mochten we een stukje, dat in wording was, proeven. In een zijvertrek stonden de kazen in de hokel om hard te worden, waarna ze dan in grote rekken werden opgestapeld. Toen ik in dit kazenparadijs was, kreeg ik het gevoel of we weer in Nederland van 3 jaren geleden. Om en 11.15 uur stonden we weer buiten en

keerden huiswaarts. Onderweg werd nog even gepauzeerd om een glatte tonemen. Na aankomst bleven we nog even onder het guich van een Glasje likonade bij el
kaar. De middag werd heel rustig doorgebracht en geheel fit te zijn voor de
wedstrijd tegen Rood Wit 1. Tot 4 uur hebben een paar naar de radio geluisterd
en veldreus stenen en foto's bekeken. Daarna werd ook nog een wandelingetje
door het bos gemaakt. Om half 8 begon de wedstrijd. Reede direct erover we in
de aanval. Wim de W. maakte met een prachtige doorloopbal na 5 min. 1-0. Kort
hierna kreeg Roel een vrije kans en maakte die. Nadat Lenie en Maarten misser
maakt Tim er na 15 min 3-0 van. We zijn nu zeker in de meerdernsidi en Riek on-
derach ept weer een mooie bal. Rood Wit zelt de eer in de 25 ste. min. (3-1). We
krijken een prachtige kans, doch de bal springt uit de korf. Ongeveer 5 min. voor
rust maakt Leon er met een schouderstoot 4-1 van. Na rust krijgt Wim U een opg-
gelegde kans en maakt geen fout (5-1). Na volgt weer een ver schot. Mis. Ongeve
er 25 min. na rust valt Rietje uit. Kort hierna maakt R.W. het 2e. Tegenpunt
op komen nu iets meer in de aanval, doch kort voor het einde maakt Wim de W.
er met een ver schot 6-2 van. Einde. Hierna gingen we gezamenlijk naar Café
Milder, waar we op koek en ranja werden getracteerd. Er werden stukjes voor-
gedragen en hartelijke toespraken gehouden. Nadat ooknog een Drents volkslied
je werd gezonden, bedankte Maarten uit aller naam voor het hartelijk onthaal, wa
we hier gevonden hadden. Hij brachter onder meer hulde aan het Drentse korfbal
lan voor de sportieve geest, die er hoerst. Om 11 uur gingen we, dankbaar ge-
stemd, uit elkaar en hadden we officieel afscheid van Rood Wit genomen.

ZATERDA G. Al Keel vroeg ben ik aan het pakken, want vandaag gaan we weer to-
rug naar Havelte. Na veel geprop en gepers wost ik eindelijk mijn koffer dicht
te krijgen. vervolgens nog een lekker ontbijt, dan afscheid genomen en koers ge-
set naar Café Milder, alwaar het gezellige gezelschap al aanwezig is. Gelukkig
liet de bus niet lang op zich wachten en spoedig zaten (?) wij den ook in dit a-
pparwat. Nagewaafd door een grote schare Rood Witters begon de tocht naar H-
valte. Reeds gauw ontdekten we, dat Wim U. zijn roeping was misgelopen, want hij
bleek een geboren conducteur te zijn. Jammer joh, maar misschien wordt je het toch
nog wel eens, wat maar te hopen is, want het zou werkelijk zonden zijn als zoiets
aan de maatschappij onthouden zou worden. Het duurde niet lang of de eerste
hulzen van Havelte kwamen in zicht en dus-- uitstappen. Hierbij deed zich e en
incident voor, daar bij het uitladen van de bagage een kofferriem brak en deze
op het onschuldige hoofd eens mans tensch kwam. (de koffer, wel te verstaan).
De heer uitte enige verwansingen en bracht zijn heed weer een beetje in het
nood, waarna de bus verderging en wij café de Groot onzochten. 's-Middags ge-
brachten wij hier weer een gemeenschappelijke maaltijd, die als gewoonlijk weer erg
luidruchtig verliep en waarbij Wim U. en Joop zich ware (?) toonden. Na afloop
werden er weer ottelijke kilos aardappelen voor de avondmaaltijd geschild, daar
we bijna geen broodbomen meer hadden. Toen ook dit gebeurd was, gingen sommigen
wandelen, anderen beklommen weer een toren, terwijl enkele bleven olijarten. Om
klokslag half 7 zaten we weer aan de dis, welke weer een erg luidruchtig ver-
loop had. Na de tafel afgeruimd te hebben, and verkleden en weer spelen tegen
UDI. Na afloop van de wedstrijd gezellig samen met de leden van UDI tot 11
uur waartij we ons vermaakten met sang, koffie, thee, voordracht, gepreut, enz. Om
11 uur spul de koffer opgezocht, d.w.z. hooiberg om te proberen te slapen. Hier-
van is echter niet veel terecht gekomen, daar wij zowat opgeconsumeerd werden
door z.g. hooiluitzen. Zedende sliden wij niet veel, maar desondanks stonden wij
ochtensorgen toch weer gris op.

DE WEDSTRIJD. Zoals gewoonlijk begonnen we weer te laat. (z.g. Drentse tijd). Het
was de 2e maal, dat we deze ploeg zouden ontmoeten, ditmaal waren ze veel ster-
ker, dan de vorige keer. Direct na het begin ging een mooie doorloopbal van Wim
de W. naast. Hierna volgde een serie gevaardelijke schoten op de D.H. korf. Een
goed schot van ons wipte weer uit de mand. Beide ploegen hadden pech met hun
schoten. Het was deze keer UDI, die na ongeveer 20 min. een prachtig doelpunt
maakten. Na herhaalde vergeefse aanvallen van de onzen, heeft Wim eindelijk de
mand gevonden. (1-1). Hierna komt 5 min. rust. Direct gaat een doorloopbal van
Leon rehelings over. Kort hierop maakt Jopie achter de paal een doelpunt. (2-1)
Hierna onderrechepte de aanval de bal, maar deze ging naast. Wij kwamen meer en
meer opzetten, maar het gelukke UDI toch met een prachtig schot gelijk te maken
En met 2-2 kwam het einde van ons tournee, een mooi resultaat, 3 gewonnen, 2
verloren en 1 gelijk.

En de ZONDAGmorgen begon dan weer met heel bade liedje, wassen en kleden. Vervol-
gens teise Maarten het mes in h t brood om enkele gedachte pillen naar onze
luggen te doen verhuizen. Toen nog wat hei geplukt, koffie gedronken en om 12 uur
vertrek met een bus naar Moppel. Deze keer moest bijna iedereen staan of op
een koffer zitten. Een aardig heertje bood Piet zijn koffer tot zitplaats aan.
Leon wa in Moppel aankwamen, bleek dit zowat een pannaek te zijn, dat rest in
verband met de slechte kwaliteit van de koffer of door de gewichtstoename van
Piet. Daar de klok 1 uur wos en de trein pas 5.15 vertrok, veroverden wij een
restaurant om iets te eten te krijgen, daar de meisjes geen brood hadden meeg-
bracht. Gelukkig hadden sommigen nog wat honnetjes en weldra had ieder 5 boter
kammen, een koek en een kop koffie voor zijn neus en even later in zijn maag.
Nadat de 2 Wimmen hun kunsten op het groene laken hadden tentoongesteld en en

Panorama's waren verslonden, ging Maarten afrekenen. De bedienende juffrouw vroeg tot zijn grote ontsteltenis om 15 rentsoenen boter en daar niemand een boterbon had leek dit een onoverkômelijk bezwaar. Maar ook hier verscheen de reddende engel in de vorm van Leen, die uit een diep gaatje een bon te voor schijn toverde. En zo zetten we dan om 3 uur weer koers naar het station waar we eerst een ijswagen pluiderden, want we hadden de gehele week nog geen ijs gezien, laat staan geproefd. Maarten kocht ondertussen de kaartjes en weldra zaten we in de trein. Deze zette zich in beweging en de thuisreis nam een aanvang. Daar het een stoptrein was, werd ieder stationnetje aangedaan, zodat het behoorlijk lang duurde eer wij in Amersfoort arriveerden. Hier verlieten Maarten en Jopie ons, daar zij naar Amsterdam gingen. Wij gingen op zoek naar de trein naar Den Haag, die wij speedig vonden. Echter waren we in de drukke Joop en Roel kwijtgeraakt, die in Woerden plotseling weer voor ons neus stonden. Ze hadden in een andere coupe gezeten. Zonder noemenswaardige incidenten bereikte we ten slotte om klokslag 8 vden Haag, waar we niet lang op lijn 6 behoefden te wachten. Deze voerde ons snel naar onze diverse papa's en mama's en zo was om 9 uur ieder weer thuis. We hadden een mieterse vacantie gehad!

SLOTWOORD. Zo zijn we dan weer aan het einde van onze tocht gekomen en als we erop terugdijken, dan kunnen we niet anders zeggen, dan dat hij volkomen geslaagd is en aan het doel, de reislust aan te kweken en vriendschapsbanden aanknopen met zusterverenigingen, beantwoord heeft. In de voorgeschiedenis schreef ik over de moeilijkheden, die aan de tocht vooraf gingen. Nadat ik dat bij de redactie ingeleverd had, 5 dagen voor ons vertrek, deden zich nog nieuwe moeilijkheden voor. Dank zij echter het onvermoede werken van het bestuur van Rood Wit en de medewerking van hun leden, kwam alles prachtig voor elkaar. De week die zij ons bezorgd hebben, was voor ons onvergetelijk en te allen tijde zullen wij hun gastvrijheid, hun hartelijkheid herinneren als een van de mooiste episodes uit ons leven. Dwingd oo en Rood Wit hebben voor goed ons hart veroverd. Het spel in Drenthe is ons buitengewoon meegevallen en wij hebben onze uiterste best moeten doen om behoorlijke resultaten te verkrijgen. Ook deed de vermoeidheid zich nu en dan gelden en de fietsen misten we erg. Het leiderschap is me niet zwaar gemaakt en met zo'n ploeg durf ik zo iets nog wel eens te wagen en naar ik hoop, zij met mij. En nu gaan we allen weer ons gewone gangetje, de ploeg gaat uit elkaar, ieder komt weer in zijn eigen twaalftal, maar dat ze nog wel eens bij elkaar zullen komen om deze enig geslaagde week nog eens op te halen, daar ben ik van overtuigd. Ik eindig met een leve De Die Haghe Drenthe ploeg, leve Dwingd oo en vooral leve Rood Wit!!! Een volgens jaar weer ???

M. H.

Plaats- en tijdsgebrek (wil ieder op gewone tijd zijn nieuws hebben) nopen mij, ditkeer in telegramstijl enkele mededelingen te doen, waarvoor ik allers aan dacht in het bijzonder vraag.

TOCHT NAAR AMSTERDAM. De eerstelingen verzamelen om HALF NEGEN voor het station H.S.M. Komt vooral op tijd, want de trein wacht niet! De tegenstanders zijn Victoria en K.V.D. die elk 2 maal een half uur ontmoet worden.

VRIJDAGAVOND spelen het eerste en het tweede een oefenwedstrijd tegen elkaar onder leiding van dhr. Funcke. Wij rekenen erop, dat er niemand zal afschrijven en verzoeken alle mensen van het derde te komen, om eventueel als reserve te fungeren. De wedstrijd begint om precies ACHT UUR, het eerste legt het veld uit, het tweede zorgt voor het inhalen. Afschrijven bij Win.

A.L.O. geeft op 5 September (Zaterdagavond) in samenwerking met de Wageningse Korfbalvereniging V.A.D.A. en de 10 man sterke V.K.D.A. band een uitvoering van een korfbal toneelstuk: "De Korfbalclub S.S.S.", uitgevoerd in volmaakte Gelderse klederdracht. Deze avond word gegeven in de grote zaal der Dalton H.B.S. aan de Aronskelkweg, aanvang 7.15 uur. De kosten bedragen slechts f. 0.60, belasting inbegrepen. Gaan we hier met een gezellige en flinke club haar toe? Opgaven voor s.s. Maandag bij mij.

VACANTIEGROETTEN kwamen binnen van Henk en Jo uit Zelhem, en van de 14 Drentenaars uit Dwingeloo. Dat de tocht een onverdeeld succes geworden is zal een ieder, na lezing van het verslagje volledig moeten bevestigen.

ZONDAG a.s. is het veld geopend om te oefenen, 5 September vindt de Ready-Die Haghe dag plaats, waarover volgende week nadere bijzonderheden, terwijl op 12 September de competitie begint, terwijl voor onze 3 adspirantenploegen dan tevens z.g. classificatiewedstrijden vastgesteld worden. Zij die op 5 September verhinderd zijn, geven dit deze week vast even bij Win op, ook de adspiranten melden dit, wanneer zij op 12 September niet kunnen spelen.

LEDENVERGADERING op 12 September in Café Emma. Ieder houdt natuurlijk, gezien de Belangrijkheid van de agenda, deze avond vrij!! Zonder meer voor heden,